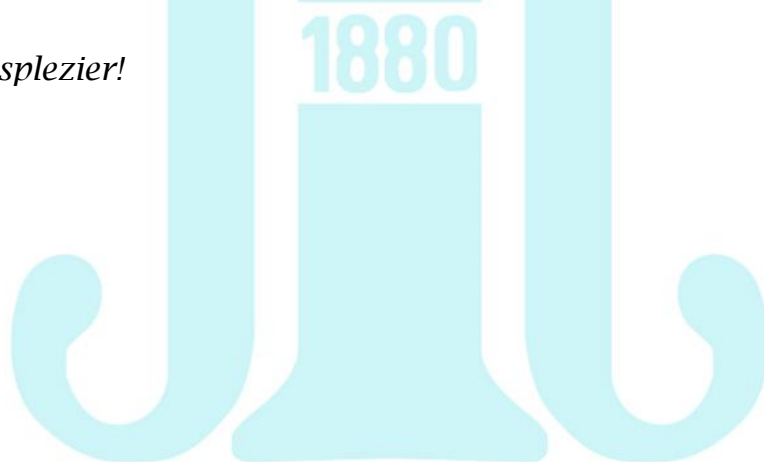

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

HEB JIJ ELLEN SOMS GEZIEN?

Een toneelstuk in drie bedrijven voor de jeugd

1880
door

Marc van hoof

Naar een idee van Sacha Weckx, Luc Gallis en Marc van hoof

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2014

Nr.2686

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *HEB JIJ ELLEN SOMS GEZIEN?* op te voeren moet de naam van auteur *MARC VAN HOOFF* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2014/0220/036
ISBN- 978- 90-385-07118

© 2001 Toneelfonds J. Janssens/Marc van hoof
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(7 dames-8 heren-Figuratie)

JAN DE MEULEMEESTER

LINDA, zijn vrouw

MARJAN, hun 16-jarige dochter

KOEN, hun 15-jarige zoon

ELLEN, hun 9-jarig dochtertje

ROZA DE BRUYN, de benedenbuurvrouw

FONS, haar echtgenoot

TANTE BETTY, de extravagante jongere zuster van Jan

FRANÇOIS, haar vriend

STEVE, vriend van Marjan

FRANK, vriend van Koen

BERT, vriend van Koen

MARLEEN, vriendin van Marjan

SOFIE, vriendin van Marjan

OMA

OPA

HOTELRECEPTIONIST

KELNER

FIGURANTEN OP FUIF

DECOR

Een klein deel van de scène is voorbehouden voor de tafereeltjes die zich in het buitenland afspelen. Dit deel kan eventueel verhoogd worden.

De rest van de scène is een huiskamer: tafel met stoelen, salon, tv-toestel, kast, telefoon. Deuren naar keuken en naar rest van appartement. Ook deur die toegang tot appartement verleent komt in huiskamer uit.

OPMERKING

Dit is een fictief verhaal. Elke gelijkenis met bestaande personen is louter toevallig.

E E R S T E B E D R I J F

Eerste tafereel - Een avond in de week in maart.

(We zien een rumoerig familietafereel bij het gezin De Meulemeester. Moeder stofzuigt. Dochter Marjan telefoneert met haar vriendje. Zoon Koen kijkt gespannen naar Knightrider. Dochter Ellen zit aan tafel allerlei prenten uit te knippen en in te plakken. Bij haar staat een draagbaar radiootje. Op de tafel een onbeschrijfelijke rommel, enkele snippers vallen op de grond.)

MARJAN : *(roept in de hoorn)* Wat zeg je, Steve? Maandag?... Maar nee jongen, dat gaat toch niet. Maandag ga ik met Marleen aerobic-en. Hoe dikwijls moet ik je dat nog zeggen?... Wanneer zeg je?... *(tegen Ellen)* Ellen, zet die radio wat zachter. *(Ellen reageert niet.)* Wanneer Steve?... *(tegen Ellen)* Verdomme, Ellen, ik versta geen woord van wat Steve zegt. *(Ellen kijkt even op en zet de radio nog wat luider.)* Wacht eens even, Steve. *(Ze legt de hoorn naast het toestel en gaat naar Ellen. Ze wil de radio afpakken, maar Ellen verdedigt haar bezit.)*

ELLEN : Blijf van mijn radio af!

MARJAN : Dat ellendige ding werkt al de hele avond op mijn zenuwen.

ELLEN : Je bent amper een half uur thuis. Ma-ma, Marjan wil mijn radio afpakken!

LINDA : *(Doet stofzuiger uit)* Wat is het toch heerlijk om kinderen in huis te hebben!

ELLEN : Marjan pikt mijn radio.

LINDA : Laat dat, Marjan.

MARJAN : Maar ze zet dat ding zo hard dat ik Stevie niet eens meer kan verstaan.

ELLEN : *(giechelt)* O, Stevie!

LINDA : Stevie?

ELLEN : Marjans nieuwe vriendje!

LINDA : Ik dacht dat ie Luc heette?

ELLEN : Luc gaat... Steve komt.

MARJAN : *(onbehaaglijk)* Ach, met Luc ging het niet zo goed, ma. Maar met Steve is het anders.

ELLEN : De ware liefde!

MARJAN : *(Werpt boze blik naar Ellen.)* Da's die jongen die me zaterdagavond heeft geholpen toen mijn brommer het liet afweten.

LINDA : Zo?

MARJAN : Hij wil volgende week met me naar "Who's that Girl?" gaan kijken. Da's toch o.k., hé mam?

LINDA : Wel euh...

MARJAN : *(Neemt hoorn terug vast)* Ma vindt het goed, Stevie!

LINDA : Maar...

ELLEN : Die jeugd van tegenwoordig, hé ma!

MARJAN : Dinsdag dan.

LINDA : *(Tegen Ellen)* Begin jij alvast je rommel maar op te ruimen. We gaan zo aan tafel. *(Zet stofzuiger weg.)*

MARJAN : *(Spreekt nog steeds in hoorn)* Kom jij me afhalen?

LINDA : Koen, wil jij de tafel dekken?

KOEN : *(Blijft gespannen naar de televisie kijken.)* Ja, ma.

MARJAN : Dag Stevie! *(Ze legt de hoorn op de haak.)* Hij komt me dinsdagavond halen met de auto.

ELLEN : Met die geit? Noem je dat een auto?

MARJAN : Ach kind, bemoei je d'r niet mee.

LINDA : Meisjes, hou op. Koen, ik had gevraagd om de tafel te dekken.

KOEN : *(Kijkt nog steeds naar het scherm.)* Maar Ellen is nog niet klaar met opruimen.

LINDA : Ellen? Niks Ellen. Koen, doe wat je gevraagd wordt.

KOEN : *(zonder opkijken)* Dadelijk, ma. *(kijkt voort)*

LINDA : Marjan, kom jij me even helpen in de keuken?

MARJAN : Maar ik heb huiswerk, mama.

LINDA : Toch heb je tijd om een halfuur aan de telefoon te hangen.

MARJAN : Maar ik euh...

LINDA : 't Is al goed, ik doe het wel alleen. *(Nijdig af naar keuken.)*

MARJAN : *(Voelt zich een beetje schuldig.)* Maar ik zal je wel eerst een handje helpen.
(Afn naar keuken.)

ELLEN : Koen, de tafel is vrij. *(Koen reageert niet.)* Koe-oen! *(minachtend)* Mannen!
(Begint de tafel te dekken.)

JAN : *(Komt binnen met aktetas, krant en enkele brieven. Hij heeft juist de laatste woorden van Ellen gehoord.)* Wat heb jij tegen de mannen, schatje?

ELLEN : *(schrikt)* Dag papa! *(Ze vliegt hem rond de hals.)* Tegen jou niks natuurlijk.
 Maar Koen plakt weer met zijn neus aan de tv terwijl hij van mama de tafel moet dekken.

JAN : *(legt de post neer)* Ah, dag Koen.

KOEN : *(kijkt gewoon voort)* Dag pa!

JAN : Waar zijn mama en Marjan?

ELLEN : In de keuken.

JAN : *(gaat naar de keuken)* Vooruit, Koen, doe wat je moeder je gevraagd heeft. *(Afn naar keuken)*

KOEN : *(kijkt voort)* Dadelijk pa.

ELLEN : *(Doet Koen na)* Dadelijk pa. Pff! Wij, vrouwen, zullen de situatie weer moeten redden. *(Ze gaat naar de kast en pakt borden en bestek. Terwijl ze spreekt dekt ze de tafel.)* Mannen! Hoe sommige vrouwen het in hun hoofd halen een man te nemen! Mama heeft nog geluk gehad. Papa helpt afwassen en kan zelfs koken. Stel je voor dat je Kevin of David als man had. Jongens die heel de tijd aan je haar trekken, of spinnen in je boekentas stoppen, of... op de speelplaats achter je aanhollen om een zoentje te bedelen.

(Jan komt uit de keuken. Koen springt recht en komt nog juist op tijd om te zien dat de tafel gedekt is. Jan begint post door te nemen. Hij werpt een veelzeggende blik naar Koen. Ellen geniet ervan.)

JAN : Flink gewerkt, Koen.

(Koen gaat beschaamd aan tafel zitten. Ellen zet zich ook neer. Linda en Marjan komen uit de keuken met het eten.)

LINDA : *(terwijl ze het eten uitschept)* Is er wat bijzonders?

JAN : Alleen rekeningen. *(Bekijkt laatste omslag en opent ze.)* Wat?

LINDA : Klopt er iets niet, schat?

JAN : 5.630 frank voor de telefoon.

LINDA : Wat? Voor twee maanden? Da's zoveel als bij ons op 't werk.

MARJAN : Ze zullen misschien een vergissing gemaakt hebben.

KOEN : *(cynisch)* Want er wordt hier helemaal niet veel getelefoneerd. Hé Marjan?

MARJAN : Jij belt ook altijd met Frank en Bert.

KOEN : Juist ja. En jij belt nooit hé.

JAN : Genoeg, Koen. Ik weet ook wel wie hier het meest de telefoon gebruikt. Ik kan begrijpen dat je je vriendjes wil opbellen, Marjan...

MARJAN : Maar ik bel niet alleen naar vriendjes.

ELLEN : Nee, vrijertjes!

LINDA : Ellen!

JAN : Ik heb er echt niks op tegen dat je telefoneert, liefje. Maar je moet wel begrijpen dat ik niet Rockefeller heet. Zo'n telefoonrekening is echt overdreven.

MARJAN : Maar papa ik...

LINDA : Alsjeblief, Marjan. We vragen je enkel een beetje redelijk te zijn.

(De bel gaat.)

MARJAN : *(Dit is een uitstekende gelegenheid om te ontsnappen.)* Ik doe wel open.

(Benedenbuurvrouw Roza De Bruyn komt binnen. Ze heeft een geopende briefomslag bij zich.)

BUURVROUW : Goeie avond, samen, goeienavond.

LINDA : Goeie avond, Roza.

JAN : Avond.

BUURVROUW : Neem me niet kwalijk dat ik jullie stoort tijdens het eten, Linda.

LINDA : 't Is niet erg, Roza.

BUURVROUW : Ik blijf heus maar even, hoor. *(Ze neemt een stoel en gaat zitten.)* Er zat een brief voor jullie in mijn bus, en die kwam ik maar even brengen. Ik ben zo terug weg, hoor. *(ze snuift diep)* O, heerlijk. De geur van versgezette koffie.

LINDA : *(met lichte tegenzin)* Marjan, haal eens een kop koffie voor mevrouw De Bruyn.

BUURVROUW : Maar heus, Linda, dat hoeft niet hoor. *(Marjan wil terug gaan zitten.)* Maar ja, als je zo aandringt.

(Marjan gaat naar de keuken.)

JAN : Mag ik even de brief van je, Roza?

BUURVROUW : O ja, pardon zeg! *(geeft brief)* Ik heb hem bij vergissing open gemaakt.

JAN : Dat geeft niet hoor.

BUURVROUW : *(vergenoegd)* Ik ben echt benieuwd wat je ervan zal zeggen. *(Snel, na blik van Jan, die ondertussen de brief uit het omslag haalt.)* Ik heb hem niet gelezen, hoor.

MARJAN : *(brengt koffie)* Alsjeblief.

JAN : *(verrast)* Nee!

LINDA : Wat is er, Jan? Weer een rekening?

ELLEN : Een extra telefoonrekening.

MARJAN : Hou je kop, jij.

JAN : Een brief van Sunspeed.

LINDA : Sunspeed?

JAN : Het reisagentschap in de Pierenbergstraat.

KOEN : Jullie hebben toch meegedaan aan die wedstrijd, ma.

LINDA : O ja. Ik was dat helemaal vergeten.

ELLEN : Da's de ouwe dag, ma.

MARJAN : Ellen!

LINDA : *(het dringt tot haar door)* We hebben toch niet...?

JAN : Ja, schat. We hebben gewonnen. Een reis voor twee personen. Acht dagen...

BUURVROUW : Naar Mallorca. *(snel)* Ik raad maar, hoor.

JAN : (*Plagend, hij weet goed dat ze de brief wel gelezen heeft.*) Goed geraden, Roza, goed geraden.

KOEN : (*droogjes*) Mevrouw De Bruyn is helderziend!

LINDA : Koen! (*tegen Jan*) Maar dat is fantastisch. We betalen drie plaatsen meer en dan kunnen we in juli allemaal een weekje naar Mallorca.

(*Koen neemt de brief en leest hem.*)

JAN : Je moet maar geluk hebben.

KOEN : Je hebt de brief niet goed gelezen, pa.

JAN : Wat bedoel je?

KOEN : Hier staat (*doet geleerd*), onder aan de bladzijde, kleine lettertjes, ik citeer: “De door Sunspeed aangeboden reizen zijn alleen geldig in de maanden mei en juni.”

JAN : (*neemt brief*) Laat zien. (*leest*) je hebt gelijk. Alleen mei en juni. Da's pech hebben.

LINDA : (*zucht*) Dan gaan we niet. Spijtig.

BUURVROUW : Je gaat zo 'n reis toch niet laten verloren gaan, Linda.

ELLEN : Wij kunnen toch best een weekje van school thuisblijven, ma.

JAN : Daar komt niks van in, Ellen.

MARJAN : Nee, dat gaat niet. Wij hebben kwalificatieproeven.

KOEN : Maar je kan zoiets toch niet laten gaan, pa. Ik weet een oplossing. Jullie gaan zonder ons.

LINDA : Jullie alleen thuis laten? Geen sprake van.

MARJAN : Waarom, mam? Vertrouw je ons niet?

LINDA : Daar gaat het niet om. Stel je voor dat er iets gebeurt.

KOEN : Ja, een inbreker, of een moordenaar, of brand.

LINDA : Ik meen het ernstig, Koen.

KOEN : Wij zijn toch geen kleine kinderen meer, ma.

ELLEN : Juist. Wij kunnen best een weekje onze plan trekken.

JAN : (*plagend*) Ja, zeker, je bent àl negen jaar.

ELLEN : (*verontwaardigd*) Bijna tien, pa.

MARJAN : Maar wij kunnen toch voor Ellen zorgen.

BUURVROUW : En ik kan een oogje in het zeil houden.

(De kinderen bekijken mekaar paniekerig.)

JAN : Dat is lief van je, Roza.

MARJAN : *(niet enthousiast)* Ja, erg lief.

KOEN : *(cynisch)* Schat-tig!

LINDA : Koen! *(tegen buurvrouw)* Dat kunnen we niet van je vragen, Roza.

BUURVROUW : Ach, waarom niet? Een vriendendienst.

ELLEN : Natuurlijk zitten hier wel muizen.

BUURVROUW : *(angstig)* Muizen?

(De bel gaat.)

KOEN : *(Terwijl hij naar de deur loopt.)* En spinnen. Zo van die grote.

ELLEN : Tarantula's!

(Koen opent de deur en tante Betty, de extravagante zuster van Jan, komt binnen. Haar kapsel doet denken aan een spin.)

KOEN : Hier is de mooiste tarantula aller tijden. *(Hij geeft haar een zoen.)*

MARJAN & ELLEN : *(Ze lopen naar haar toe. Ellen vliegt haar om de hals.)* Tante Betty!

BETTY : Hey, schatjes van me. *(Ze loopt naar de tafel, de kinderen volgen.)*

JAN : Dag Betty.

BETTY : *(ze zoent hem)* Dag broertje.

JAN : Een nieuw kapsel?

BETTY : Wat vind je ervan? Enig, niet? Dag Roza.

JAN : *(sceptisch)* E-nig!

LINDA : Dag Betty. Koffie?

BETTY : Graag. Maar zonder suiker. (*Linda haalt koffie.*) Zeg, ik heb vanmorgen van Roza gehoord dat jullie een reis naar Mallorca gewonnen hebben.

BUURVROUW : (*ongemakkelijk*) Mijn helderziendheid, zie je.

JAN : (*Snuift eens, maar reageert niet.*) We moeten zonder de kinderen gaan. 't Is niet in de vakantie.

BUURVROUW : En ik zal voor de kinderen zorgen.

MARJAN : Maar mevrouw De Bruyn, u hebt toch uw werk in het gebouw hier en...

KOEN : ... en de muizen hier...

ELLEN : ... en de tarantula's...

BETTY : (*begrijpt het*) Natuurlijk kan ook ik voor de kinderen zorgen.

MARJAN : Dat is de oplossing!

LINDA : Da's toch echt te moeilijk Betty. Jij hebt toch ook veel werk op kantoor, en Roza woont in het gebouw, zie je, en euh...

ELLEN : Hé, toe mama. Met tante Betty is het veel leuker.

KOEN : En we zullen goed voor haar zorgen.

LINDA : Wat denk jij, Jan?

(*De telefoon gaat.*)

JAN : Ik weet het niet. (*neemt op*) Met De Meulemeester.... 't Is voor jou, Betty.

BETTY : (*neemt de hoorn*) Hallo? Gilbert? Ah, euh... François. Vanavond ?

LINDA : Heet ie nu weer François ?

BETTY : Tot zo, snoes! (*legt hoorn neer*) Ik moet dringend weg. Dag, schatjes van me.

(*Loopt de deur uit.*)

JAN : Misschien dat Roza toch maar beter een oogje op jullie houdt.

KINDEREN : (*teleurgesteld*) Pa!

(*Fade-out.*)

Tweede tafereel - Een vrijdagmorgen in mei, 4 uur.

(Na fade in zien we de kamer zonder personages. In het midden staan twee reiskoffers met daarop de jassen van Jan en Linda.)

JAN : *(Komt op uit deur naar rest van appartement. Roept.)* Linda! Linda! Ik vind mijn fototoestel niet.

LINDA : *(op uit keuken)* Roep toch niet zo, Jan. Koen en Ellen slapen nog.

JAN : We moeten ze tóch wakker maken voor we weg gaan.

LINDA : Dat wil nog niet zeggen dat je het hele gebouw moet bijeen brullen. Wat zoek je?

JAN : Mijn fototoestel.

LINDA : Je fototoestel? Dat heb ik in je koffer gestoken.

JAN : In mijn koffer? Maar schat, dat steek je toch niet in je reiskoffer.

LINDA : Had je zelf je koffer maar moeten inpakken.

JAN : *(Terwijl hij koffer opent.)* Ben je bijna klaar? Over een kwartier is de taxi er.

MARJAN : *(Komt uit de keuken in nachtkledij.)* Hier zijn je reispillen, mam.

LINDA : Dank je, schat.

MARJAN : Ben je al terug aan 't uitpakken, pa?

JAN : Alleen mijn fototoestel uit mijn koffer halen. Stel je voor dat er iets aan komt.

LINDA : Maak jij Koen en Ellen even wakker, liefje?

MARJAN : Ja, mam. *(af)*

LINDA : Alles is klaar, denk ik.

JAN : *(Hij neemt haar lief vast.)* Acht dagen samen weg. Heerlijk. Net een tweede huwelijksreis.

LINDA : *(twijfelt)* Denk je?

JAN : Je lijkt niet erg enthousiast?

LINDA : Ik weet niet... Zouden we het wel doen, Jan?

JAN : Wat doen? Wat bedoel je?

LINDA : Ik bedoel... weggaan, zo zonder de kinderen. Ze alleen achterlaten...

JAN : Je maakt je veel te veel zorgen.

LINDA : Ze zijn nog zo jong.

JAN : Ze kunnen het wel aan. En Roza De Bruyn houdt een oogje in 't zeil. Wat kan er nu gebeuren?

LINDA : Heb je Roza de sleutel gegeven?

(Koen, Ellen en Marjan komen de kamer binnen. Het is aan Koen en Ellen duidelijk te zien dat ze net wakker zijn.)

JAN : Alles is in orde, schat. *(tegen de kinderen)* Hier zijn onze slaapkopjes.

KOEN : *(slaperig brommend)* Vier uur. Is dat nu een uur om op reis te vertrekken?

LINDA : Om halfacht gaat ons vliegtuig op Zaventem.

JAN : De taxi kan elk ogenblik hier zijn. Luister, kinderen. Ik reken erop dat jullie je de volgende week als volwassenen zult gedragen. *(Hij neemt een omslag.)* Hier is een omslag met tienduizend frank. Daar komen jullie ruim mee toe voor de ganse week. Het is eigenlijk te veel, maar wij vinden dat jullie recht hebben op een extraatje terwijl wij liggen te luieren op Mallorca. Alsjeblief, Marjan. *(Hij geeft haar het omslag.)*

KOEN : Krijg ik niks?

LINDA : Het is voor jullie samen.

JAN : Maar Marjan houdt de kas

KOEN : Ik ben toch de man in huis?

ELLEN : Maar de vrouwen zijn in de meerderheid!

LINDA : Marjan is de oudste, Koen.

KOEN : *(beetje boos)* Ja, ze krijgt al rimpels.

MARJAN : Kalm aan, hé ventje.

JAN : Ga nu geen ruzie maken, jongens. Ik hoop dat jullie een fijne week hebben. Als er problemen zijn, kan je terecht bij mevrouw De Bruyn of bij opa en oma.

MARJAN : Of bij tante Betty.

LINDA : Laat tante Betty maar met rust. Die heeft het te druk met Gilbert.

KOEN : 't Is François, ma.

(De bel gaat. Jan loopt naar de parlofoon.)

JAN : Dat zal de taxi zijn. *(Hij neemt op. Linda begint haar jas aan te doen)* Hallo?...

Ja meneer, we komen naar beneden. *(Hij doet zijn jas aan.)*

LINDA : Zijn jullie wel zeker dat jullie het alleen aan kunnen?

KOEN : Maak je maar geen zorgen, ma.

LINDA : En denk eraan, geen vreemden binnen laten, hé! En zorg ervoor dat jullie 's avonds op een behoorlijk uur in bed liggen.

MARJAN : Het komt best voor mekaar.

LINDA : O, en Ellen... elke morgen schone sokken en schoon ondergoed en...

ELLEN : ... en goed mijn oren uitkuisen en mijn tanden poetsen en...

LINDA : En jij, Koen... voorzichtig met je fiets op straat... en oppassen dat je niet valt tijdens de training...

KOEN : Ik zal zeker een been breken en onder een auto rijden.

LINDA : *(zenuwachtig)* O, plaaggeest.

JAN : Kom, Linda. Dag jongens. *(Ze nemen afscheid. Terwijl Jan buiten gaat:)* Hou je taai.

LINDA : *(Onzeker, terwijl ze ook buiten gaat.)* Dag, schatten. Voorzichtig, hé. *(Linda trekt de deur dicht, duwt ze terug open.)* En vergeet de voordeur niet op nachtslot te doen 's avonds.

MARJAN : Ja ma. *(Ze sluit de deur.)*

ELLEN : *(geeuwt luidruchtig)* Ik kruip terug in mijn bed, hoor. Jij maakt me wel wakker, hé Marjan. *(af)*

KOEN : Ik ga ook nog wat maffen. Ik moet op om zeven uur, Marjan.

MARJAN : Zeg, denk je dat ik hier de wekdienst ben?

KOEN : Maar je gaat Ellen toch wakker maken.

MARJAN : Jij bent oud genoeg om zelf op te staan. Je hebt een wekker.

KOEN : Ik ben veel te jong om het geld bij te houden, dus ook te jong om zelf op te staan.

MARJAN : Dat heeft er niks mee te maken.

KOEN : Jij bent de dame met de ervaring, de rimpels en... *(gaat naar haar toe)* ... zie ik goed? *(Hij neemt een haar en trekt het uit.)*

MARJAN : Auw! *(Ze duwt hem weg)* Wat doe je nu, idioot?!!

KOEN : Een grijs haar.

MARJAN : *(Grijpt hem vast en schudt hem dooreen.)* Pestkop.

KOEN : Mama! Je mag geen kinderen slaan, Marjan.

(We horen gebonk. Ze laten elkaar los. Koen wil naar slaapkamer gaan.)

Om zeven uur, oma. *(af)*

MARJAN : *(houdt zich in)* Die krijg ik nog wel. Ik zal maar wakker blijven. *(Ze gaat in een zetel zitten lezen, tracht zich wakker te houden, maar valt in slaap.)*

(Het licht wordt een tijdlang gedempt, terwijl we het tikken van een klok horen. Zo wordt het verloop van enkele uren aangeduid. Er wordt op de deur gebonkt en gebeld. Marjan schrikt wakker. Ze kijkt op de klok.)

MARJAN : Verdorie... halfnegen! *(Het gebonk en gebel houden aan. Ze gaat open doen.)* Mevrouw De Bruyn!

BUURVROUW : Marjan, kindje toch! Moeten jullie niet naar school? Ik had jullie nog niet buiten horen gaan en ik dacht zo...

MARJAN : Ik wou wakker blijven, maar ik moet zijn ingedommeld. Oh, en ik moest Ellen en Koen wakker maken! Nu zijn we te laat...

BUURVROUW : Ga je maar vlug klaarmaken, kindje. Ik zal Koen en Ellen wel oproepen. *(Marjan loopt de kamer uit, gevolgd door de buurvrouw. We horen nu veel drukte achter het toneel.)* Ellen! Opstaan! 't Is halfnegen.

ELLEN : Waaat? En we hebben zwemmen vanmorgen!

BUURVROUW : Marjan heeft zich verslapen. Vooruit, kindje, maak voort. Koen! Opstaan!

KOEN : Meuh... laat me slapen.

BUURVROUW : Verdraaid, Koen. Luie slaper. 't Is halfnegen.

KOEN : M... maar... Marjan ging me wekken.

BUURVROUW : Marjan is in slaap gevallen. Vooruit, kleed je aan.

(De buurvrouw komt de scène opgelopen, loopt door naar de keuken.)

Nu snel hun boterhammetjes maken... *(af)*

(We horen wat volgt weer achter het toneel.)

KOEN : Verdorie, Ellen, kom je nu bijna van dat toilet af.

ELLEN : Kalm hé, ventje. Je hoeft niet zo tegen me te schreeuwen.

BUURVROUW : *(Komt met stuk worst en mes de kamer ingelopen tot aan de deur van de rest van het appartement.)* Voortmaken, kinderen. En geen ruzie alsjeblief.
(Terug naar keuken.)

ELLEN : *(Loopt over de scène naar de keuken. In de keukendeur.)* Bèèè, geen worst, mevrouw De Bruyn, 'k heb liever choco.

BUURVROUW : *(We horen haar stem)* Zeker, liefje. Maar ga nu je haar kammen.

(Ellen begint haar haar te kammen. Marjan op.)

MARJAN : Hier is je zwemgerei, Ellen.

ELLEN : Dank je, slaapsmurf.

MARJAN : Haha! Kom hier, dat ik je haar kam.

ELLEN : *(Gaat naar haar toe, geeft haar kam of borstel.)* Zie dat je er niet bij in slaap valt, slaapsmurf.

MARJAN : Ellen, alsjeblief, denk jij dat ik het leuk vind?

ELLEN : Auw! Je trekt aan mijn haar!

KOEN : *(Komt opgelopen, zijn hemd nog in zijn broek stekend. Plagend.)* Zo, zo, mijn zusje was in slaap gevallen! De dame met ervaring!

MARJAN : Koen, alsjeblief, denk je dat ik het met opzet deed?

KOEN : Een uur te laat op school. En we hadden net mijn lievelingsvak: wiskunde. Ik zal aan Cijfermans vragen de nul achter jouw naam te zetten.

(Buurvrouw komt op uit keuken met drie pakjes boterhammen en drie lollies.)

BUURVROUW : Ziezo, kindertjes. *(Ze geeft elk zijn pakje.)* Hier zijn jullie boterhammetjes. En nog voor elk een lolly voor tijdens de speeltijd.

KOEN : Een lolly? 'k Had liever een fopspeen.

ELLEN : Mmm!

MARJAN : *(Met nadruk, vooral om Koen het zwijgen op te leggen.)* Dank u wel, mevrouw De Bruyn.

BUURVROUW : En vlug naar school nu, komaan.

(Ze gaan naar de deur. Ellen vergeet haar boekentas, maar niet haar zwemgerei.)

MARJAN : Ellen, je boekentas!

ELLEN : Oh!

BUURVROUW : Ik zal wel naar jullie school bellen om te zeggen wat er gebeurd is, hoor! Dag schatjes!

(Met een groet gaan de kinderen buiten. De buurvrouw sluit de deur en gaat naar de telefoon.)

Ik had het wel gedacht... Wat een idee van Linda en Jan om die kinderen alleen achter te laten!... Roza zal wel een oogje in 't zeil houden... Waar is het telefoonboekje? Ha, hier! Even kijken... de school van Ellen... Stedelijke Basisschool. *(Ze draait een nummer)* Hallo, mevrouw de directrice?... U spreekt met De Bruyn, de benedenbuurvrouw van Ellen De Meulemeester... Wat zegt u?... Natuurlijk is ze niet aanwezig, mevrouw. Ze is te laat. En ik zal u eens zeggen waarom. Wel, ziet u... die ouders zijn zomaar op reis vertrokken en hebben hun kinderen aan hun lot overgelaten en *(licht begint langzaam uit te faden)* Marjan, dat is de zuster van Ellen... U kent ze wel van toen ze bij u op school was, wel Marjan had zich overslapen. Maar gelukkig hou ik een oogje in 't zeil, dus had ik gemerkt dat ze nog niet op waren en toen dacht ik bij mezelf, ik dacht, Roza, dacht ik, ga eens op de deur kloppen en toen...